

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In verba eiusdem, Notum autem vobis facio fratres, Euangelium, & c. de
morte. Sermo CXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

ritus pestifer, delictorum lethalia blandimenta vincantur: execrandus furor: criminum comprimatur origo, discutiatur à sensibus caligo tota pompæ secularis, abiiciatur à mentibus mundanæ cupiditatis illusio: appetatur paupertas Christi quæ diuitias in cœlestibus possidet sempiternas, tota sanctitas animæ custodiatur & corporis, vt non magnitudine, sed actu imago creatoris nostri porteretur & clarescat in nobis. Affirmat quod diximus, Apostolus, cum dicit: *Hoc autem dico fratres, quia caro & sanguis regnū Dei possidere non possunt.* Ecce quomodo carnis resurrectio prædicatur, quia ibi caro possidebitur à spiritu, non caro spiritum possidebit, sicut ex sequentibus elucescit. *Neque corruptio incorruptionem possidebit.* Vides, quia non caro deperit, sed corruptio: non homo, sed culpa: non persona, sed crimen: vt homo in Deo, & coram Deo viuens, finem se delictorum tandem gaudeat consecutum. De resurrectione proprius sermo proferendus est fratres, quia transcursum, & in ipso verbi fine, non conuenit dici de eo, quod nos ad æterna tempora, perpetuam transmittat ad vitam.

*In verba eiusdem, Notum autem vobis facio fratres,
Euangelium, &c. de morte. Sermo C XVIII.*

Quoniam tota spes fidei Christianæ in resurrectione constituta est mortuorum, ne quisquam de ea ausus sit dubitare: beati Pauli asserentis eam auctoritate, rebus, exemplis, latissimam recitari vobis fecimus hodie lectionem, ad quam sermo noster quod adiicere possit, non potuit inuenire. Sed quia nostri officij vestra charitas semper exigit seruitutem, repetere hæc eadem, inculcare vehementius hæc

hæc ipsa, resurrectionis ipsius ardore gestimus. Fratres semper de resurrectione libet dicere, iugiter de resurrectione delectat audire, quia mori nunquam libet, viuere semper delectat. Resonet ergo in ore nostro resurrectio semper, semper resurrectio ad nostræ mentis transmittatur auditum: vt mors quæ nostros semper obsidet sensus, cum terrore suo, cum lamentis suis à nostris sensibus effugetur. Quia sic agricola fructus vberes, & exsatiatas epulas cantat, vt imminuentem vomeris laborem non sentiat & sudorem. Sic nauta portus modulatur & lucra, ne vndarum ruinas, nec maris discrimina pertimescat. Sic miles ne vulnera metuat, vt gladios non pertimescat, prædas personat & triumphos. Vnde resurrectionem in mente, ore, oculis, spectet, cantet, cogitet Christianus: & totam mortis possit despiciere & calcare formidinem. Mors est fratres, desperationis domina, incredulitatis mater, germana corruptionis, interni parens, diaboli coniunx, omnium malorum Regina, quæ omne genus hominum tali ordine inexplebili impugnat: vt primum susurratricem suam desperationem præmittat talia suadentem. Homo, cur tua perdis tempora? Ecce domina mors tua venit animam tuam in nihilum redigens, carnem tuam putredine, ossa tua vetustate consumens: vt te qui non fuisti antequam nascereris, faciat non esse post mortem. Redde ergo debita ante mortem, moriturus cito, tibi, ætatibus tuis: da lusibus infantiam, da deliciis adolescentiam, da voluptatibus iuuentutem, da senectutem mihi, ne sine causa de spe cogites desperatus. Post istam mittit incredulitatem suam filiam, sic minantem. Quasi non moriturus, quasi euasurus mortem, sic de vita disponis. Homo, te decipit fides, tu fidei credis, quæ vt tollat præsentia,

futura

Esa. 22.

futura promittit, & ut auferat quæ sunt ante mortem, nescio quæ inuisibilia pollicetur esse post mortem. Quis inde venit, aut quis sapiens credit tot sæculis promissa nec reddita? O si māduges & bibas, manduca & bibe, cras enim morieris. Tertiam germanam nequitia suæ corruptionem tali dirigit cum furore, ut aspectus hominum inuadat, attrahat, occupet, per sepulchra extremos ostendens carceres, suos iacere ibi demonstrat immobiliter vinculatos: & ut homines sensus hominis horrore toto, toto pauore conturbet, effundit putredinem, eructat saniem, spargit foetores: atque ad vnum corpus hominis innumeros carnifices ob se vermes dedisse proclamat. Quare non desperationi, quare non incredulitati crederent Christiani? Hæc sunt mortis bella, his ducibus, his consiliis, tali conflictu captiuat, vastat, interficit omnes quos natura præsentem perducit ad vitam, ducit Reges, trahit populos, gentes impellit, non diuitiis redimi, non flecti precib. non lachrymis molliri, non viribus vnquam potuit ista superari. Errauere fratres, qui de bono mortis scribere sunt conati. Et quid mirum? tunc se mundi sapientes magnos æstimant & præclaros, si id quod est summum malum, hoc esse summum bonum simplicibus persuaferint: merito scriptura de istis dicit,

Esa. 5.

Væ qui dicunt bonum malum, & malum bonum. Væ qui ponunt tenebras lucem, & lucem tenebras. Et re vera quem non isti fallerent, quem non cæcare potuerunt, qui viuere malum, mori bonum, incautis credere perfecerunt? Sed hæc fratres, veritas submouet, lux fugat, impugnat fides: Apostolus notat, Christus delet, qui dum bonum vitæ reddit, malum mortis prodit, damnat, excludit. Sic. n. cæpit Aposto-

1. Co. 15.

lus: *Notum autem vobis facio fratres, Euangelium, quod*
predicaui

predicavi vobis, quod & accepistis, in quo & statis, per quod & saluamini: qua ratione predicavi vobis, tenere debetis, nisi sine causa credidistis. Tradidi enim vobis in primis, quod & accepi, quia Christus mortuus est pro peccatis nostris. & quia sepultus est, & quia resurrexit tertia die secundam scripturas. Dei largitas victurum, non moriturum ditat: Aut cui bonum accipit, si non erit ipse qui accipit. In quo & statis. Stat utique qui semper vivit, quia moriturus semper iacet. In quo & saluamini. Si quis moritur, perit: saluatur verò ille qui semper vivit. Quam ratione predicavi vobis, tenere debetis, nisi sine causa credidistis. Non solum, fratres, sine causa credidit, sed & sine causa vixit, qui se ad hoc solum natum credidit ut periret. Homo quid tibi oritur quod non occidat? quid tibi quod occiderit, non resurgit? Dies mane oritur: & iterum resurgit in mane: sero sepelitur in nocte, & iterum resurgit in mane. Sol quotidie nascitur, quotidie moritur: resurgit ipse quotidie, tempora dum transeunt, pereunt: dum redeunt, reuiuiscunt. Vnde homo si Deo non credis, si non acquiescis legi, si non consentis auditui, vel oculis tuis crede, vel elementis resurrectionem tuam tibi iugiter predicantibus acquiesce. Certe si ista longe sunt inferiora, quæ in tuis manibus sunt, & de morte tuo opere suscitantur, te posse Dei opere doceant suscitari. Vade ad semen, Apostolo te docente: tolle triticum aridum sine sensu, sine motu: duc sulcum, fodi terram, fac sepulchrum, sepeli triticum, inspicere quemadmodum morte deperit, humore turgescit, putredine corrumpitur: & cum peruenerit ad totum, quicquid desperatio, quicquid incredulitas, quicquid corruptela tibi superius ingerebat: tunc subito reuiuiscit in germine in herba pubescit, iuuenescit in caule, imaturescit in fruge, & ad illam totam ipsam, quam

1. Co. 15.

quam tu periisse deflebas, speciem resurgit & formam; ut te homo triticum non tam doceat manducare, quam sapere: non tam cogat laborare, quam credere. Reliqua nos taceamus, quia & unde, & quando & quomodo, & per quem mors venerit, beatus Apostolus plano & satis lucido ac diuino declarat eloquio. Homo, accipe fidem, quia gratis datur: crede resurrectionem, quia qui promittit illam, precium non requirit.

In verba eiusdem, Nescitis quod hi qui in stadio currunt, &c. Sermo C X I X.

BEatus Apostolus Paulus non solum per doctrinam legis, sed seculi huius exemplo ad coronam nos gloriæ cœlestis hortatur. Sic enim inter cætera *1. Cor. 9.* ait, ut audiuit dilectio vestra, *Nescitis, inquit, quod hi qui in stadio currunt: omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium?* Et addidit: *Sic, inquit, currite, ut comprehendatis.* Secundum terrenum exemplum, multi quidem, ut ait Apostolus, in stadio currunt, sed vnus accipit coronam, id est, ille qui melius currit: ita & in stadio vitæ præsentis, multi quidem currunt, sed vnus accipit coronam. Currunt Iudæi per legem, currunt Philosophi per inanem sapientiam, currunt & hæretici per falsam annunciationem, currunt catholici per veram fidei prædicationem, sed de his omnibus vnus coronam accipit, id est, populus catholicus, qui recepto fidei cursu tendit ad Christum, ut ad palmam immortalitatis, coronamque perueniat. Quapropter & Iudæi, & Philosophi, & hæretici in vacuum currunt, qui non recto fidei tramite gradiuntur. Quid enim prodest Iudæis currere per observationem legis, qui Christum Dominum legis ignorant? Currunt & Philosophi per inanem sapientiam